

MAXIMI TYRII DISSERTATIONES PHILOSOPHICÆ

Cum Interpretatione & Notis Authoris Joannah' Tius cum ex purae DNI ELS p'my
HEINSII bac secunda editione
emendatoribus.

Accessit

ALCINOI IN PLATONEM
INTRODUCTIONE

LYGDVNENSIA TAVORVM
Apud Ioannem Patium Iuratum & Ordinarium
Academiae Typographum.

An. CLX. Ed. C. xlv.

Ptolemaio

Ptolemaio

AMPLISSIMO AC MA-
GNIFICO VIRO IACOBO
VAN DYCK,

*Serenissimi Suecorum Regis
Legato.*

POpulus Romanus, Vir Amplissime, prius ad imperium terrarum quam ad sapientiae studium pervenit, neque quicquam Græcis minus invidebat initio, nullis imbutus literis, quam invtilem ad mores scientiam, è qua nihil præter virtutem sibi retinebat. adeo proprius à fine omnis eruditionis Græcæ & vſu, quam ab eius desiderio aberant. Donec ambitio, singulos Primo, mox Rempublicam quoque aliam fieri subegit. L. Quintium Dictatorem illum ab aratro, decimo & sexto die quam

ΜΑΞΙΜΟΥ ΤΥΡΙΟΥ
ΠΛΑΤΩΝΙΚΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ
Ἐπιδημίας λόγοι μά.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΙΣ Ο *QVID SIT DEVS,*
 Θεός, κατὰ Πλάτωνα. secundum Platonem.
 λόγῳ α.

DE natura Dæmonum cum disputatur, rationem rationi facile patior opponi, nec contentionē hāc reprehendo: tantum abest ut indignum quid, aut à viri boni ratione alienum absurdumve ab eo committi existimem, qui vel secum ipse vel cum aliis de Dæmone, an sit, quid, & quantus, inquirit. Et tamen in hac quidem quæstione nomen ipsum de quo agitur manifestum est: eius verò de quo quæritur tum abstrusa est essentia, tum potestas cōtrouerfa. Nunc autem cū de Deo dicere institui, quid agam potissimum? qua verborū amoenitate, qua vocabulorum luce, quacar-

A minis

ΑΛΚΙΝΟΟΥ ΕΙΣ ΤΑ
ΤΟΥ ΠΛΑΤΩΝΟΣ
Εἰσαγωγή.

ALCINOI IN PLATO-
NICAM PHILOSOPHIAM
INTRODVCTIO,

*Cum Græcis codicibus collata, atque ad eosdem
ita hac secunda præsertim editione de-
novo interpolata, ut videri
nova possit.*

DANIELIS HEINSII
NOTÆ
ET EMENDATIONES
AD
MAXIMVM
Philosophum.

LUGDVNI BATAVORVM
Excudit Ioannes Patius Academias
Typographus.
An. CLX. I. C. XXV.

Viris Clarissimis
GERARDO TUNINGIO,
ET
REINERO BONTIO,
*Illi Iurisprudentiae, huic Medicinae
Professori.*

QUÆ Romæ olim Græce dispu-
tavit Maximus, sermone eius
vrbis dedimus, in qua nata
sunt. Idque vel consilio vestro,
Viri Clarissimi, vel suasu. Nec impune id
nobis fuit. Laborem enim labor excepit,
ut videtis, & qui de difficultate quereba-
mur; novam fecimus. Quætam necessario
subeunda fuit, quam priorem illam non
inviti absolvimus. Multa corrupta, multa
dépravata invenimus: quæcum aliud age-
remus, præterire non potuimus. Pauca sub-
manum nata sunt, quæ scriptorē illustrant,
neque parva pars eorum quæ hic legitis,
non cogitanti processit. Vobis certè scrip-
simus, quibus imputamus, neque aliud in
animo habuimus, quam officium. Qui glo-
-
-im

DANIELIS HEINSI
EMENDATIONES
IN
MAXIMI TYRII
DISSERTATIONES
ET
NOTE.

De ordine Dissert. & inscriptione.

Duo sunt quæ autoribus antiquis labem attulerunt & perniciem: tempus videlicet & imperitia. Imperitiam ut sæpe comitantur temeritas, ita interdum locum eius obtinet, nec minus nocet quam illa, cum libere quidvis nobis & sine discrimine permittimus, iudicio vel nostro freti, vel de alieno securi Cuius utinam ubique potius quam in philosophis sapientiæ magistris extarent vestigia: & non aliquod quoque in hoc Maximo. Sed ut liberior fuit semper reliquis, ita minus ferenda videtur eorum audacia, qui in ordine scriptorum à veteribus ludere, & in alieno ingeniosi esse voluerunt. Nam ut nihil de Platone dicamus, & tot oratorum libris, quod abunde sæpe à doctis viris factum est, οἰκοι ὁ μάρτυς, hic noster: in cuius dissertationum ordine cum varient codices; certum est ut fallere omnes possunt, ita præire ad veritatem omnes nō posse: cum simplex ea sit & vnica. Ordo in manu exarato codice Christianissimi reges quem invenimus, is erat.